

ת"פ 35537/07/18 - מדינת ישראל נגד אליהו חביב דהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35537-07-18 מדינת ישראל נ' דהן
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו חביב דהן

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד מאיר לוברבאום

ב"כ הנאשם: עו"ד אלכס גפני

נימוקי הכרעת דין

כללי

1. ביום 19.3.19, לאחר שהסתיימה שמיעת הראיות, הודעתי על זיכוי של הנאשם מן העבירות שיוחסו לו. להלן יובאו הנימוקים להכרעת הדין.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות החזקת סמים לצריכה עצמית, החזקת סכין והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 29.7.16 בשעה 18:00, החזיק הנאשם בתיקו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 3.70 גרם נטו. כשהבחין בשוטרים החל הנאשם להימלט, תוך כדי שהוא זורק חלק מהסמים לדשא. באותן נסיבות הנאשם החזיק גם בסכין מתקבעת עם ידית חומה, ובמהלך מנוסתו מהשוטרים זרק גם את הסכין לדשא.
3. הנאשם כפר בכתב האישום. הוא הודה כי היה במקום המתואר בכתב האישום בזמן שאליו מתייחס האישום. הנאשם כפר בכך שהחזיק בתיקו סמים, טען כי לא ניסה להימלט, אלא שנרתע מהשוטרים ששלפו אקדח מסיבה שלא ידועה לו, אך נשמע להוראותיהם. הנאשם כפר בכך שהחזיק סכין וכפר כי השליך דבר מה על הדשא. עם זאת, ההגנה לא חלקה על דבר הימצאם של סכין או סמים במקום האירוע.
4. מטעם התביעה העידו השוטרים בן מרחוזי ושאן קתז שהשתתפו במעצרו של הנאשם, הוגשו דו"חות הפעולה

שערכו שוטרים אלה והוגשה גם הודעתו של הנאשם במשטרה. המאשימה הודיעה כי אינה מגישה את חוות דעת המומחה ואת דו"חות שרשרת הסם, למעט זיכרון דברים אחד, של השוטר נדב קומימי, עקב העובדה שהנאשם לא חלק על סוג הסם ומשקלו. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו בלבד.

הראיות והערכת משקלן

5. השוטר שאן קתז הוא שוטר מג"ב שאבטח את השוטר בן מרחוזי ביום האירוע. לא ניתן לקבוע שום ממצא על פי עדותו של שוטר זה. השוטר קתז נראה במהלך העדות מבוהל ולחוץ, ברם ייתכן שהדבר נבע מהעובדה שהייתה זו עדותו הראשונה בחייו בבית משפט, ולא בשל כך נמנעתי מלקבל את דבריו.

העד פתח את עדותו בכך שאינו זוכר כלל את האירוע. קשה לתלות את העדר הזיכרון הכמעט מוחלט של העד בחלוף הזמן, שכן על פי עדותו, היה זה האירוע היחיד בקריירה שלו שבו היה מעורב בהתרחשות מעין זו (עמ' 13 שורות 28-29).

המזכר שערך השוטר קתז הוגש בהסכמה, על פי כלל הקפאת הזכירה שבעבר. עם זאת, בחקירה נגדית אישר העד, שחלק מהפרטים שנרשמו במזכר לא באמת אירעו. כך למשל, בעוד שבזיכרון הדברים נכתב שהשוטרים ערכו סריקות, בעדותו אמר שלא ערכו סריקות (עמ' 10 שורות 23-24), וכך למשל טען בעדותו כי השקיות שנזרקו, נזרקו לעבר השיחים, בעוד שבמזכר נכתב כי הן נזרקו לעבר הדשא ודבר קיומם של שיחים במקום כלל לא הוזכר (עמ' 11 שורות 22-23 והשוו ת/3). בנוסף, כפי שיפורט בהמשך, עדותו של עד זה סתרה את עדותו של השוטר בן מרחוזי במספר פרטים מהותיים. לאור האמור, לא מצאתי כי ניתן לבסס ממצאים עובדתיים על דבריו של העד. עם זאת, עובדה חשובה שהתבררה במהלך עדותו של עד זה והובהרה גם בהמשך היא, כי יחד עם הנאשם היה במקום חשוד נוסף, שדבר הימצאו במקום נפקד מכתב האישום.

6. השוטר בן מרחוזי שירת כשוטר סיור במועד האירוע. בעדותו בחקירה ראשית לא זכר כמעט דבר מהאירוע, למעט תיאור כללי של המקום והעובדה כי במהלך האירוע נתפסו שקיות קטנות שקופות. העד לא זכר איזושהי אינטראקציה עם החשודים או שיח איתם, לא זכר את השעה ביום שבה אירע האירוע ומה היה מצב הראות, לא זכר באיזה מרחק עמד מהחשודים ולא זכר אם היה שימוש בכח. העד שלל כל אפשרות כי ניסה לדחוף את שקיות הסמים לתיק של הנאשם ושלל אפשרות לפיה חברו השוטר ניסה לדחוף סכין לתיק. הגם שב"כ הנאשם תיאר עדות זו בחקירה ראשית כ"קוהרנטית וסדורה" (עמ' 17 שורות 17-18), קשה לומר כי על בסיס העדות של השוטר מרחוזי בחקירה ראשית ניתן היה לקבוע איזושהו ממצא ביחס לאירוע.

7. דו"ח הפעולה שערך השוטר מרחוזי (ת/4) הוגש בעיצומה של החקירה הנגדית, לאחר שהתובע הודיע כי שכח להגישו במהלך החקירה הראשית. אפשרתי את הגשת הדו"ח תוך שצינתי כי משקלו ייקבע במסגרת הכרעת הדין, בציון העובדה שספק אם הוכחו התנאים הבסיסיים המאפשרים מתן משקל כלשהו לדברים הכתובים בו. ואמנם, במהלך עדותו בחקירה ראשית העד לא נשאל כלל, וממילא לא אישר, כי הכתוב בדו"ח הפעולה אמנם נכתב על ידו וכי כל האמור בו נכון ולא הסביר מהן נקודות האחיזה שלו לסברתו בדבר אמיתות האמור במסמך. לתנאים הנדרשים לצורך הגשת מסמך לפי כלל הקפאת הזכירה שבעבר ראו ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל (פ"ד

ל"ח(4), 169 בעמ' 218) וכן רע"פ 3118/12 פולק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 2.9.13).

הדרישה כי העד יאשר את האמרה כאמרתו, יאמצה וינמק סברתו כי היא משקפת את העובדות על פי תפיסתו, אינה דרישה טכנית בלבד, או כלשונו של ב"כ המאשימה "רעשי רקע", אלא דרישה מהותית שנועדה להבטיח כי האמרה שמוגשת לבית המשפט על פי כלל הקפאת הזכירה שבעבר, אכן משקפת את הדברים שאירעו בזמן אמת, כפי שהעד חווה אותם.

8. השוטר מרחוזי אמנם נשאל בחקירתו הנגדית על חלק מהפרטים הכתובים בדו"ח הפעולה ואישר אותם, כגון העובדה שהבחין כי הנאשם הוציא דבר מה מתוך התיק שלצידו והחביאו מאחורי גבו ולאחר מכן התחיל לרוץ לכיוון השוטרים, כי הבחין בעצם חום שנזרק על ידי הנאשם, בעובדה שליד העצם נחתו מספר עצמים שקופים והעובדה שאת השקיות שאסף מהקרקע הכניס לכיס מכנסיו טרם עריכת החיפוש בתיקו של הנאשם. הפרטים שאותם אישר העד בחקירתו הנגדית, מאפשרים לבסס, במידת מה, תשתית עובדתית ביחס לחלקים מתוך האירוע. עם זאת, עוצמתה של התשתית העובדתית אינה גבוהה זאת לנוכח הפערים והסתירות שהתגלעו בין עדויות שני השוטרים כפי שיפורט להלן;

9. השוטר מרחוזי תיאר בעדותו, כי כאשר הנאשם קם מהספסל הוא התחיל לרוץ לכיוון השוטרים (עמ' 19 שורה 7), בעוד שהשוטר קתז תיאר כי הנאשם רץ לכיוון ההפוך (עמ' 12 שורות 19-20). השוטר מרחוזי תיאר כי הנאשם השליך את הסמים לכיוון הדשא (עמ' 21 שורות 9-10, וכן שורות 24-26) בעוד שהשוטר קתז טען כי הנאשם השליך את החפצים לכיוון השיחים (עמ' 11 שורה 22-23); השוטר קתז טען כי מרחוזי שלף לעבר החשודים אקדח טייזר (עמ' 10 שורות 16-17) בעוד שמרחוזי עצמו טען כי שלף אקדח וכי לא היה ברשותו אקדח טייזר באותו היום (עמ' 18 שורה 28- עמ' 19 שורה 2).

הפערים וחוסר ההתאמה בין עדויות השוטרים מתייחסים לפרטים מהותיים, אשר אינם מאפשרים לקבוע את סדר ההתרחשות האירוע על פרטיו.

10. לאלה מצטרפת העובדה כי העד מרחוזי אישר שלא שמר על קשר עין רציף עם החפצים שהשליך הנאשם על הדשא (עמ' 22 שורות 9-10) וכן כי השוטר התקשה לתאר את טיבן של השקיות שנתפסו על הדשא והשוואתן לשקית שנתפסה, על פי הנתען, בתוך תיקו של הנאשם. השקיות עצמן, או תמונה שלהן, לא הוגשו. לא ברור האם כמות הסמים שאליה מתייחס כתב האישום היא כמות כוללת שנאספה מכל השקיות יחד או שהייתה רק בתוך אחת השקיות, ואם כך- באיזו מהן, ואף כתב האישום עצמו אינו מפרט זאת.

11. מנגד, גם הודעת הנאשם במשטרה מיום האירוע 29.7.16 (ת/2) וגם עדותו במשפט לא עוררו אמון רב. בהודעתו במשטרה שמר הנאשם על זכות השתיקה ביחס לחלק מהשאלות. לא ניתן לקבל את טענתו כי עשה כן כדי להימנע מלומר דברים קשים על התנהלות השוטרים (עמ' 30 שורה 30), שכן שמר על זכות השתיקה ביחס לשאלות כמו מיהו החבר שאצלו ישן החשוד הנוסף שהיה יחד עמו (ת/2 שורה 18) או תיאור לבושו שלו (ת/2 שורה 36).

טענת הנאשם כי מהודעתו במשטרה הושמטו פרטים שאמר, ועל כן נמנע מלחתום עליה אינה עולה בקנה אחד עם

העובדה שההודעה הוגשה בהסכמה, ללא חקירת השוטר שגבה אותה. תיאורו של הנאשם את ההתרחשות במהלך האירוע היה מיתמם מצד אחד, ומוגזם ביחס לאופן התנהלות השוטרים, מצד שני. קשה לקבל את הטענה כי השוטרים ניסו לדחוף לתיקו שקיות סמים וסכין, טענה שהנאשם טען בפה מלא במסגרת הודעתו במשטרה (ת/2 שורה 60) ובעדותו במשפט שינה את נימתה וניסה לעדנה (עמ' 31 שורות 9-13).

12. במועד האירוע שהה הנאשם בחברתו של אדם נוסף, שהתברר כי הוא חברו. הנאשם לא זימן לעדות את החבר, הגם שלטענתו היה עד להתרחשות כולה והיה בידו לאשר את גרסת הנאשם. עובדה זו רובצת לחובתו של הנאשם ויש בה, ככלל, כדי לחזק את הראיות נגדו.

13. מכלול ראיות התביעה אמנם מקים חשד כבד, כי האירוע אירע כפי שמתואר בדו"ח הפעולה של השוטר מרחוזי, ואולם אינן מאפשרות לקבוע מעבר לספק סביר באיזה אופן התרחש האירוע. התרשמותי מחוסר מהימנותו של הנאשם וההימנעות מהעדתו של החבר שהיה עמו הנזקפת לחובתו, אין בהן כדי להשלים את החסרים בראיות התביעה, ולהסיר ספק בדבר האופן שבו התרחש האירוע.

14. בשולי הדברים אוסיף, כי חרף גרסתו של הנאשם והעובדה כי שקיות הסמים והסכין נמצאו על הקרקע, לא נלקחו מהם טביעות אצבעות, שהיה בהן כדי לבסס תשתית ראיתית מוצקה יותר לאישום.

על פי הנטען, הסמים היו נתונים בתוך שקיות ניילון, שהן משטח המאפשר, ככלל, נטילת מעתקים, ומכל מקום- לא נטען על ידי התביעה אחרת. הסכין הוצגה במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם, ואף היא נראית ככזו שניתן ליטול ממנה מעתקי טביעות אצבע.

ככלל, העדרן של טביעות אצבע אין בה כשלעצמה כדי להוביל למסקנה השוללת, מניה וביה, כל קשר בין הנאשם לחפצים שנתפסו. עם זאת, באירוע זה היה מעורב אדם נוסף שהיה עם הנאשם במקום שבו בוצעו, על פי הנטען העבירות, אשר נעצר יחד עם הנאשם, ולטענת המאשימה בחקירה נגדית של הנאשם- אף שמר על זכות השתיקה במהלך חקירתו. מכלול הנסיבות הללו יש בו כדי להעלות ספק נוסף באשמתו של הנאשם.

15. לפיכך החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו.

16. המזכירות תעביר את נימוקי הכרעת הדין לצדדים.

17. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ג אדר ב' תשע"ט, 20 מרץ 2019, בהעדר הצדדים

